

Kesafet

– Mücella Pakdemir · 17 Ağustos 2021

.Kader mi diledi; ben mi şaşırıdım?Küslüğü ezelden; gönlüm yaralı.Elime ne geçse yere düşürdüm.Bu mudur bahtımın makûs kuralı?Merakım peşine taktı, götürdü.Çıkmaz sokaklarda aklım yitirdi.Cevaplar beynimi yedi, bitirdi,O meşum suali sordum soralı.Beyhude dolandım; yollar intizar.Nere varsam gurbet alnımda yazar.Onmaz yaralarım mezarım kazar,Sitemkâr hâlimle sardım saralı.Çehreme hüznü ifade çöktü.Gözlerim çağladı, mahviyet döktü.Şafağım her sabah ücrada söktü,Gümrah durağına vardım varalı.Ne zaman kastımı düşürsem yâda,Azalarım dilhun, başlar feryada.Gaflet demir attı gaybî deryada,Saati çıkmaza kurdum kuralı.Ezil ey yüreğim, cürmünle büzül.Müstahak encamdır şu çektiğin zül.Kesafet çenemde iflâhsız nüzul,Dilimi abesle yordum yoralı.İhtimal, can gülüm dalında kurur,Her bir yaprağını boran savurur.Nedamet bağrımı yakar, kavurur,Pervasız edayla durdum duralı,İsyanla kalbimi burdum buralı.Mücella Pakdemir